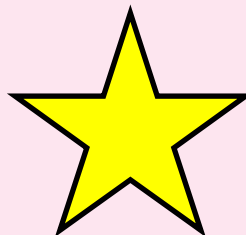
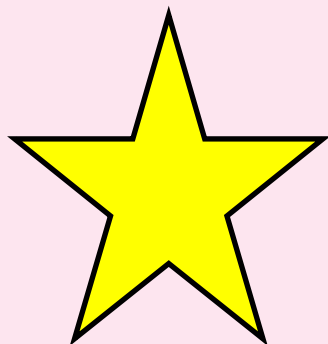
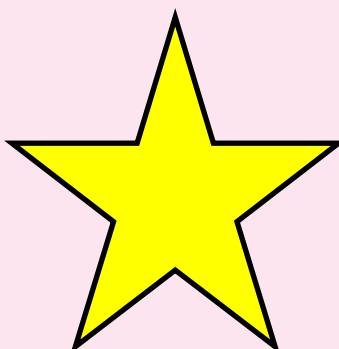
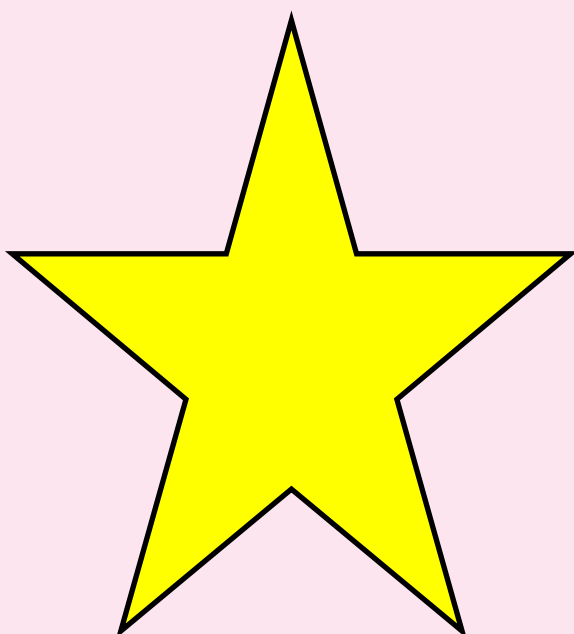
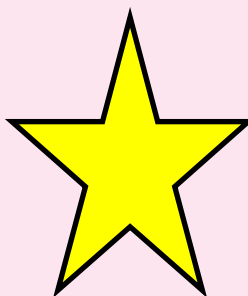
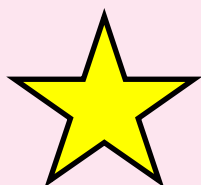
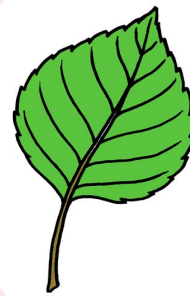
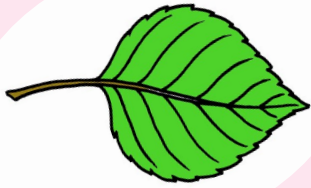

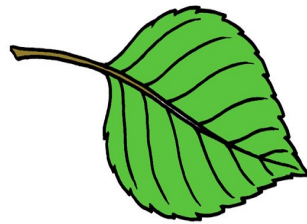
Koivu ja tähti

Tämä tarina perustuu
Sakari Topeliuksen satuun Koivu ja tähti

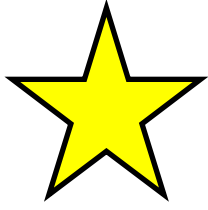

Toimittajat   Anna-Elina Häkkilä
                     Marja-Liisa Inkala
                     Leena Koivukangas
                     Elina Partanen
                     Ari Toivanen

Kuvittaja   Tuire Pirttikoski

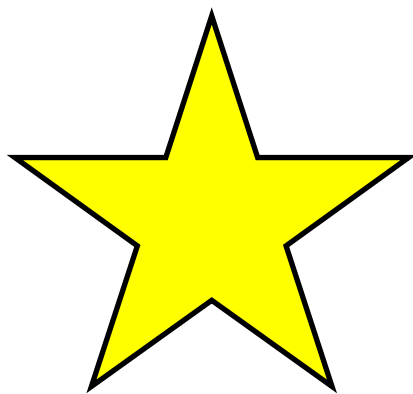

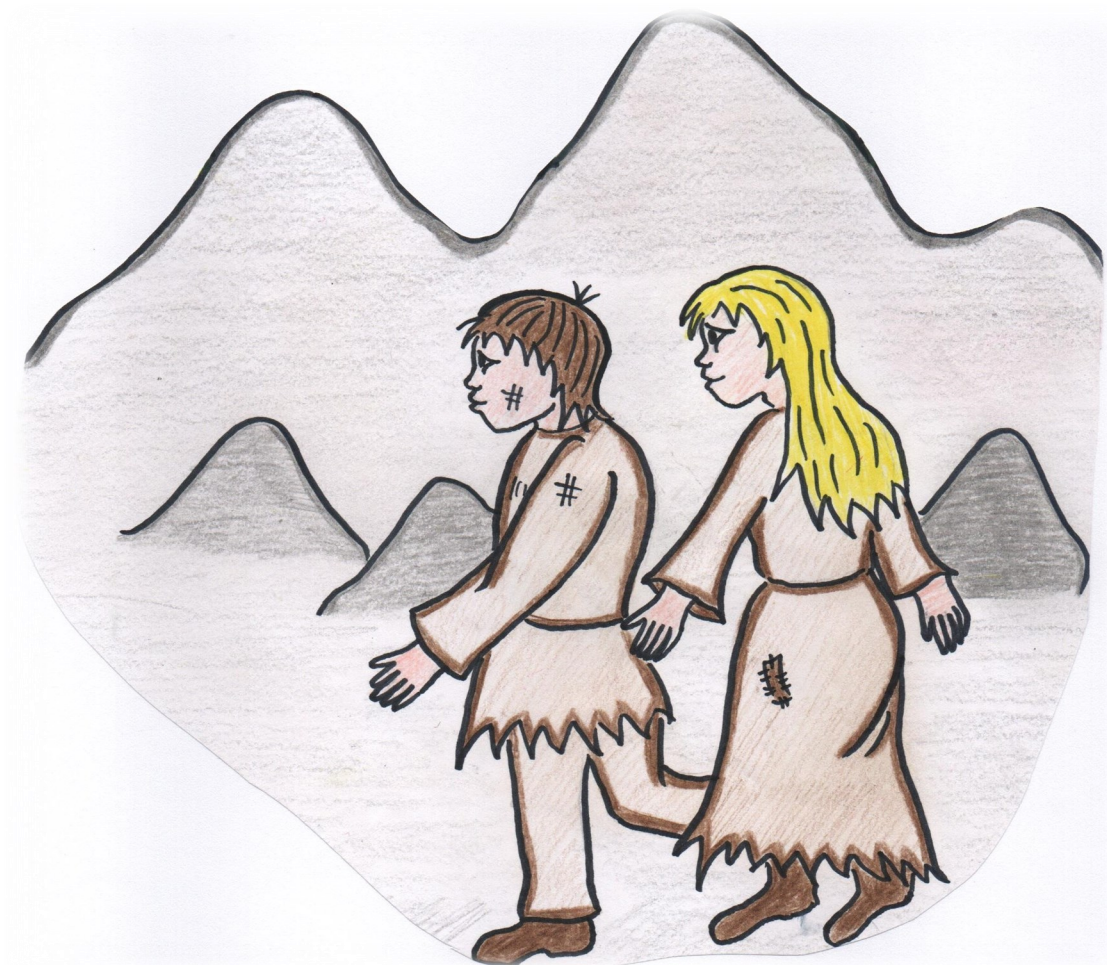
Sakari Topelius

Koivu ja tähti

Tämä tarina perustuu Sakari Topeliuksen
satuun Koivu ja tähti

Satoja vuosia sitten Suomessa oli suuri hätä. Sota, nälkä ja taudit kiusasivat ihmisiä. Myös lapsia siepattiin kauas Venäjänmaalle. Tämän pitkän sodan aikana vietiin muiden mukana kaksi pientä sisarusta, poika ja tyttö, kauas vieraalle maalle. Onneksen he pääsivät siellä hyvien ihmisten hoitoon.

Kaikesta huolimatta he eivät voineet unohtaa äitiänsä, isäänsä ja kotimaataan. Kun he kuulivat, että Suomessa oli jälleen rauha, suunnaton koti-ikävä valtasi heidät ja he halusivat lähteä kotiin. Heidän hoitajansa kyselivät: ”Miten te osaatte tien kotiin?”, eivätkä antaneet lapsille lupaa lähteä matkalle.

Poika muisti, että kotipihalla kasvoi iso koivu, jonka latvassa linnut lauloivat. Tyttö muisti, että iltaisin tähti kimalteli koivun lehtien lomitse.

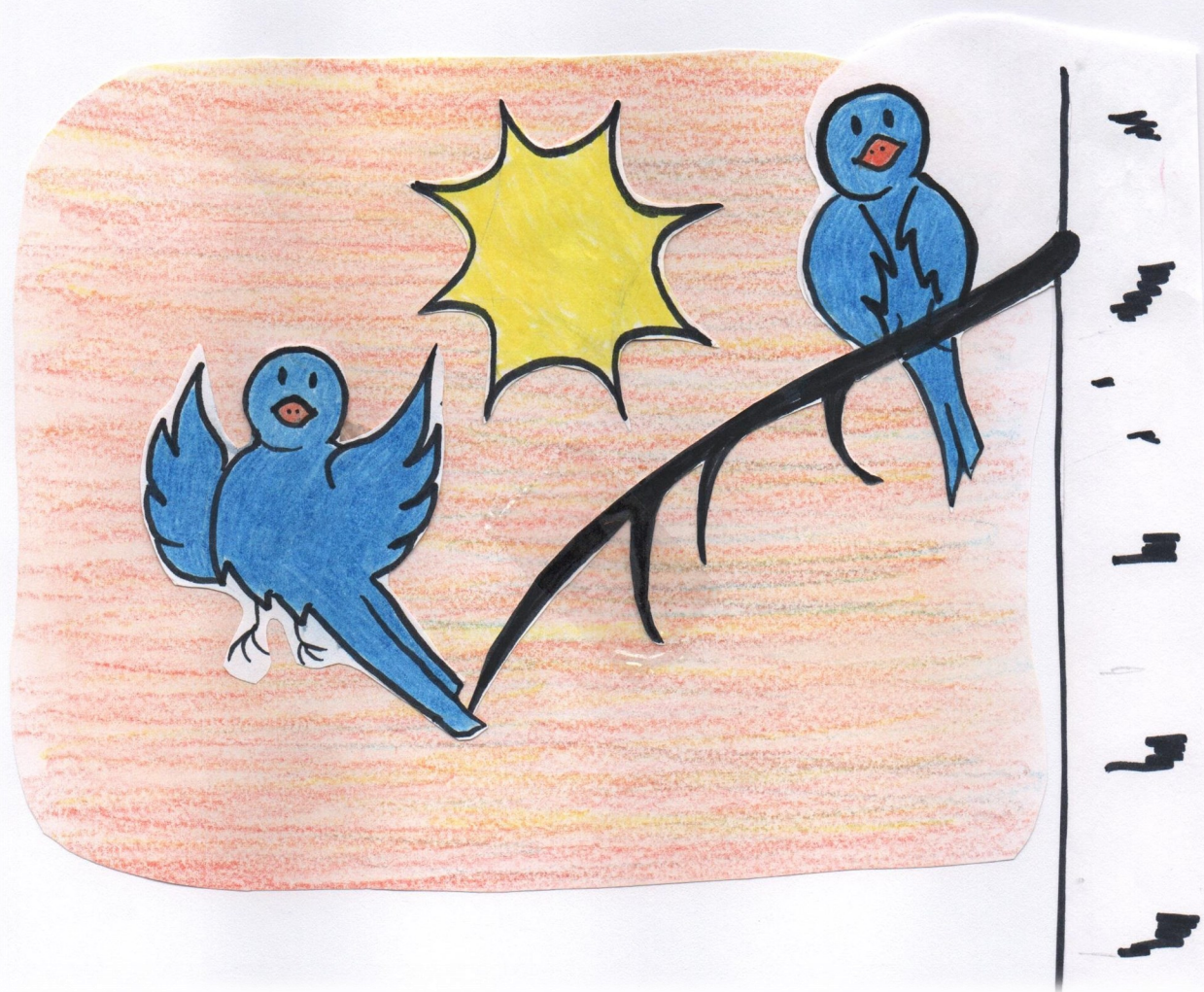
Koti-ikävä voimistui niin kovaksi, että eräänä kuutamoyönä he karkasivat. Matkan varrella lapset kohtasivat monia vaaroja, mutta ei heille mitään tapahtunut.

Aurinko ja linnut näyttivät heille oikean tien. Lapset löysivät metsästä syötävää ja joivat lähteestä vettä. He nukkuivat pehmeillä karhunsammalilla.

Kuukausien vaelluksen jälkeen he saapuivat taloon, jossa puhuttiin samaa kieltä kuin heidän kotonaan oli puhuttu. Silloin he tiesivät saapuneensa kotimaahan.

Lapset kertoivat talon väelle etsivänsä suurta koivua, jonka oksilla linnut laulavat ja jonka latvassa kirkas tähti iltasella tuikkii.

Talonväki ihmetteli kuinka he voisivat löytää oikean koivun ja tähden tuhansien joukosta, mutta tyttö ja poika uskoivat löytävänsä kotiin.

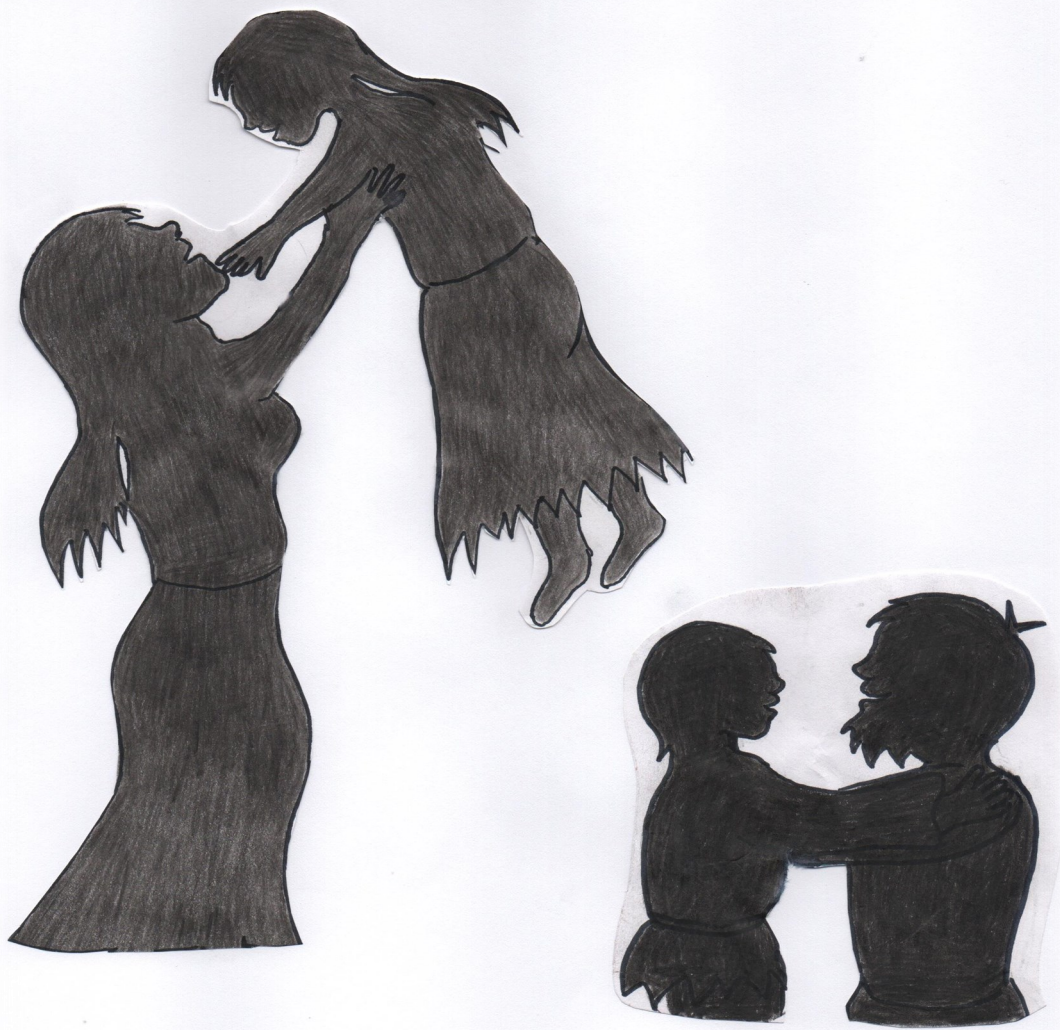
Kun he olivat kulkeneet yli vuoden, he saapuivat illansuussa taloon, jonka pihalla oli suuri tuuheatvainen koivu. Koivun lehtien lomitse loisti iltatähti ja koivun juurella oli kaksi pientä ristiä. Silloin lapset tiesivät, että he ovat saapuneet kotiin.

He menivät sisään ja näkivät surun ja murheen murtamat miehen ja vaimon. Heidän kaikki neljä lastaan olivat pois-sa. Kaksi heistä oli kuollut ja kaksi viety vihollisten maahan.

Kun lapset astuivat ovesta tupaan, vanhemmat tunnistivat heidät heti omakseen. Vanhemmat halusivat lapsiaan ja kaikki muuttui iloksi.

Tausta

Edellä kerrottu Topeliuksen Koivu ja Tähti kertomus perustuu hänen isoisänsä isän Kristoffer Toppeliuksen kokemuksiin. Isonvihan aikana, jolloin Suomi oli venäläisten sotajoukkojen hallussa. Isonvihan aikaa elettiin yli kolmesataa vuotta sitten

Kertomuksessa venäläinen ratsumies sieppasi Muhoksella metsätorpassa äitinsä ja sisarustensa kanssa piileskelleen seitsemän vuotiaan pojan. Hänet vietiin Pietariin, josta hän pääsi Inkerimaalle hyvin hänestä huolehtivan perheen hoitoon.

Kristofferia kohdeltiin hyvin, hän sai käydä koulua ja koti-ikäväkin alkoi hellittää. Sitten hän tapasi suomea puhuvia ihmisiä ja hänelle tuli ikävä äitiä ja isää. Niin poika päätti karata takaisin kotiin Suomeen.

Ystävälliset ihmiset auttoivat Kristofferia, ja hän pääsi monen vaiheen kautta Viipuriin ja sieltä laivalla Tukholmaan, jossa hän yllättäen tapasi äitinsä ja sisaruksensa. Äiti ja sisarukset olivat paenneet Oulusta Tukholmaan.

